Digitized by the Library and Information Centre of the Hungarian Academy of Sciences

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA
A. 307.

307.

KAUFMANN
DÁVID
KÖNYVTÁRA
A. 307.

307.

KUNIYE TARA

בילדים בילדי קדם כל זאת באתנו ולא שכחנוך ולא שקרנו בבריתך
(ירמיה) וכרתי את בית ישראל ואת בית יהודה ברי חדשה לא כברית
אשר כרתי את אבותם ביו הוציאי אותם מארץ מצרים אשר הפרו
את בריתי ואנכי בעלתי בם נאום ה׳ כי זאת הברית אשר אכרוב
את בני ישראל אחרי הימים ההם נתתי תורתי בלבם ועל לבם
אכתבנה: והיתי להם לאלי והמה יהיו לי לעם ואומ׳ כי כלם
ידעו אותי למקטנם ועד גדולם: והתבונן באמרו: נתתי כבר את
תורתי בלבם ואותה עלמה על לבם אכתבנה וזהו חדוש וקיים
הברית: והמופת בזה כשור ידיעת כולם וסליחת עונותם ב
בחדוש ההוא באמרו כי כלם ידעו אותי למקטנ׳ ועד גדולם
כי אסלח לעונם ולחטאת לא אזכור עוד: מלאכי: זכרו תורת
משה עבדי אשר צויתי אותו בחורב על כל ישראל: וגם אני נתתי
אתכם נבזים ושפלים לכל העם כפי אשר איניכ׳ שומרים
את דרכי ונשאיי פניהם פני בתורה: משה: ואמרו כל הגויי
על מה עשה ה׳ ככה לארץ הזאת וגו׳: על אשר עזבו את ברי ה׳ אלקי
אבות וגו׳: ירמיה על מה אבדה הארץ על: ואומ׳ לכל יושב בה ויאמר על
עזב את תורתי אשר נתתי לפניה וגו׳:

לא הארץ באומה אחרת:

משה: ואף גם זאת באיות בארץ אויבים לא מאסתי ולא געלתים
לכלת לספר בריתי אתם כי אני ה׳ אלקיהם: ישעיה איזה ספר כ
כריתות אמכם אשר שלחתי ואו מי מינושי אשר מכרתי אתכ׳ לו וגו׳
ואו התשכח אשה עולה מרחם בן בטנה גם אלה תשכחנ׳ וגו׳: ואו
תחת היותך עזובה ועזובה ואין עובר ושמתיך לגאון עולם
משוש דור ודור: ואו כי לא יאמר לך עוד עזובה ולארצך לא יאמר

עוד

עוד שממה כי לך יקרא חפצי בה ולארצך בעולה וגו׳ ואו׳ ל׳ תראי כי לא
תבושי ולא תכלמי כי לא תחפירי כי בושת עלומיך תשכח וחרפת אלמנותיך
לא תזכרי עוד כי בועליך עושיך ה׳ צבאות שמו וגולך קדוש ישראל אלקי
כל הארץ יקרא: כי כאשה עזובה וגו׳ כי רגע קטן עזבתיך וגולר
בשלף קצף וגו׳ כי מיצח וגו׳ כי ההרי ימושו וכו׳

הכה הבטחות לדורו אין לחקשו עליה

ירמיה: אם ימדו השמי׳ מלעל ויחקרו מוסדי ארץ למטה גם
אני אמאס בכל זרע ישראל על אשר עשו נאם ה׳: ואו׳ עוד למעלה:
כה אמר ה׳ נותן שמש לאור יומם חוקות ירח וכוכבים לאור
לילה רוגע הים ויהמו גליו וגו׳: אם ימושו החוקי׳ הלה מלפני
נאם ה׳ גם זרע ישראל ישבתו מהיות גוי לפני כל הימים: ואומ׳
כי אעשה כלה בכל הגוי׳ אשר הפיצותיך הם אך אותך לא אעשה
כלה ויסרתיך למשפט ונקה לא אנקך: משה: כי כאשר ייסר
איש את בנו ה׳ אלקיך מייסרך: ירמיה: זנית רעי רבים ושוב אלי
נאם ה׳: ואו׳ הלא ראית מה העם הזה דברו לך לאמר ה
המשפחו אשר בחר ה׳ בהם ויאמסם ואת עמי יגאצון מהיות עוד
גוי לפניה: כה אמר ה׳ אם לא בריתי יומם ולילה חוקות שמים
וארץ לא שמתי: ואו׳ גם זרע יעקב ודוד עבדי אמאס מקחת מזרעו
מושלים על זרע אברהם יצחק ויעקב כי אשיב את שבותם
ורחמתים: ואומ׳ כי לא אלמן ישראל ויהודה מאלקיו ה׳ צבאו כי ארצם:
אע״פ שארצם מלאה אשם מקדוש ישראל: ואו׳ בימי׳ הה לא
אעשה אתכ׳ כלה: יחזקאל: וזכרת׳ שם את דרכי ואתכל עלילותיכ׳
אשר נטמאתם בהם ונקוטותם על כל רעותיכ׳ אשר עשיתם
וידעתם כי אני ה׳ בעשותי אתכם למען שמי לא כדרכי הרעים
ובעלילותיכ׳ הנשחתות בית ישראל נאם ה׳: והקמותי —

פעלה ואשר פביא זרע ביא ישראל מארץ מצוה ונו יחזקאל פ׳ר
אחרונה פיא על מרשא פמצבה טובה לפובית מאד:
משיח יאלוף לעולם על כל פעולם ואי שמיל ואי ירים
ישעיה ופיה ביום ספוא זרע שי אשר עומד לנס עמים אליו
גוים ידרשו ופיתה מנוחתו כבוד דניאל בחזון אלם חד שניא
ואלבו רביעאה אתה תפוי תקיטא בחזלא ונו ופבל מוכים ספוא אלבות
רואי כי פראשון פיה בבל ופגני מדי ופרס ופלשי אלבות יון ופרביעית
אלבות רואי שפותאל ביאי יוליאו קיסר ביאי פתשמונים שפיו יתד ליקח
פאלבות מיון כאשר תאלא ביוסיטון ואומר אלבו מלינא תפוי ולא לפוון
כבקין כנא עם כנא ואומר כי אי תפיירת אבן כי לא ביד יין ואתה לאלמא ואומר
וביומפון כאלביא אינון יקים אלק שמיא אלבו כי לעלמין לא תתחבל ואלבותא
לעם אחרן לא תשתבק תכיק ותסף כל אילן אלבותא ופיא תקום לעלמיא
ופתבון אומרו ובל אתר לא תשתבת לפון ובתזון ארבע חיות פתיה פרביעית
שפיא אלבות רואי חזיפיה עד כיקטילת חיותא ופובד נשמיה ויפיבת לקוד אשא
ואשר חיותא פעדי ושלטניהון פנה מבאר בליית אלבות רואי ואשר פאלבות ובן
אומר עד ודינא יתיב ושלטנא יפעדון לשמיא ולפובדא עד סופא ואומר על
תשלטן ויקר ואלבו ובל עמיא אומיא ולשניא ליה יפלחון שלטניה
פאשית ולי פיה שלטן עלם כי לא תתחבל: פנה מבואר שפאשית יאלוף על
כל פעולם ישעיה מי זה באו מאכום תמוך בנכים מבצרה ונו מורה דרכתי לבדי
ואעמים אין איש אתי ואדמסם באפי ואשברם בתמתי ואורידי לארץ נצחם
צפניה כי אשפטי לאסוף עמים לקבץ ממלכות לשפוך עליהם זעמי
כל חרון אפי כי באש קנאתי תאכל כל פארץ ואו פינה אויביך מלך ישראל ונו
זכריה וזאת תפיה פאנפה אשר יגף פ׳ את כל פעמים אשר נבאו על ירושלים
ונו עמוס ביום ספוא אקים את סוכת דוד פנופלת ובניתיה כימי עולם
לאמן

לאמן ירשו את שאריה אדום ובכל פגוים: עובדיה ועלו מושיעים בפר ציון
לשפוט את פר עשו ופיתה לפ׳ פאלוכה מיכה ופיה שאריה יעקב בגוים
בקרב עמים רבים כאריה בבהמות יער ונו ישעיה כי פגוי ופאלבה
אשר לא יעבדוך יאבדו ופגוים תרוב יתרבו ירמיה ואני אקבץ את
שאריה צאני מכל פארצות אשר פדחתי אותם שם ופשבותי אתפן אל
נוויהם ופרו ורבו ופקיתי עליהם רועים ורעום ולא יראו עוד ולא יתתו,
ולא יפקדו נאם פ׳
לפובית פבבאות פאשית שוב כל פעולם לאמונה אתה מפאל ותרבה
פדעה ופיה פ׳ אתה ושמו אתה
ישעיה ופיה באחריה פיאים נכון יפיה פר ביתה פ׳ בראש פפרים ונשא
מנבעות ונפרו אליו כל פגוים: ופלכו עמים רבים ואמרו לכו ונעלה אל
פר פ׳ אל ביה אלקי יעקב וירינו מדרכו ובלכה באורחותיו ואומר ועמך
כלם צדיקים לעולם ונו כי אלאה פארץ כעה את פ׳ כמים לים מכסים
ובן אמר מיכה ובן תבקוק צפניה לכן חכו לי נאם פ׳ ליום קומי לעד כי
משפטי לאסוף גוים ונו כי אז אפפוך אל עמים שפה ברורה לקרא
כלם בשם פ׳ ולעבדו שכם אחד פנה מעיד שפגוים יפטבו מכוונתם
פראשונה ואם יאמרו כי זה פיה כבר פבתוב מובית כי יפיה באחריה ובאותו
פעת יפיו פכל לאמנה אתה ולקרא כלם בשם פ׳ כוקא ירמיה ולא ילמדו עוד
איש את אחיו ואיש את רעהו לאמר כעו את פ׳ כי כלם ידעו אותי למקטנם
ועד גדולם ונו זכריה ונלוו גוים רבים אל פ׳ ביום ספוא ופיו לי לעם
ושכנתי בתוכם נאם פ׳ ופבן זה אמר כה אמר פ׳ ביאים ספמה אשר
יחזיקו עשרה אנשים מכל לשונות פגוים ופחזיקו בכף איש יהודי לאמר נלכה
עמכם כי שמענו אלקי עמכם ובאו עמים רבים וגוים עצומים לבקש את פ׳
תבאות בירושלים ולחלות את פני פ׳ ופיה פ׳ לאלף על כל פארץ ביום ספוא יפיה
פ׳ אחד ונו ואומר עד ופיה כל פנותר מכל פגוים ועלו מדי שנה בשנה לפשתחות
לאלף

[illegible]

[illegible]

M.T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

وصيته بذلك فلما توفي رحمه الله تعالى وجدت الوصية بخطه وعليها خطوط الشهود
وكان ذلك في سنة ثلاث وثلاثين وستمائة وقد بلغ الشيخ رحمه الله تعالى
ثمانين سنة وكان رحمه الله تعالى قد أخذ العلم عن جماعة من العلماء
وأخذ عنه جماعة من العلماء وكان رحمه الله تعالى قد جمع بين العلم والعمل
وكان رحمه الله تعالى يقول: ما أحببت أن أعلم علماً إلا أحببت أن يعلم
ذلك مني وما أحببت أن أعمل عملاً إلا أحببت أن يعلم ذلك مني

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

ولد ابن ابن ابن

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

על ישראל כי נאצוהו ויכוהו ויבזוהו ולא הוציאלו כל ישראל לא בחיו
ולא בלותו לן היו ההוא ועד עתה: אחרי
זכרים: ויאמר לחם אם טוב בעניכם הבו שכרי ואם לא חדלו
וישקלו את שכרי שלשי כסף אמר שהם דמי מכיר ישו שנמכר
שלשים כסף ונם זה הבל כי לא תלה הנביא זאת אנבו לעתי כי
זאת הנבו נאמרה לשעתה אמר כי הנבואו יתחלקו לן חלקי עבר
עתיד והוה ונכרי דברי האמת כי הנה אמר הנביא אם יטב בעניכם
הבו שכרי משמע לשעתו ואם נתנלו ליד שלשי כסף: כי עון הוא
ואיך הסכי הנביא בלכירתו ואמר תתנלי שכרי והוא חטא נדו לדברים
וכך רמוי לאמר ולאמר שהנביא קבלם בשכרו והים מלוה עלה כך
אין חטא בלכירתו: עם רמוי לחשי כי הים הנביא לבקשמה תלמידי
לרבן תורה בישראל ונתנלו שלשים תלמידי כנגד שלשי ימי החדש
ואמשר שנתנלו איש יוחכסף א' ליו די מרנסתו בכל חדש לכסף
ושמכתי על בית דוד רוחתן ותחנוני והביטו לי את אשר דקרו: הם יב׳
אומרי שהוכה מלדו ישו ויסתכלו בו לעתי ויבכו עליו יא שזאת הנבואו
נאמר על משיח בן יוסף שעתי לנמול בחרב ובעלי הקרא מותרי
לין את אשר דקרו כמי ישבוטא כלדקרו חרב ועי יש לוא שבשע שיתקבלה
הגליו ויעובו לרושלי ויביטו בחרבן הבי קוד שיבנה ויאמר איך
הלוה אויבי והשליכו אבני קדש לארץ אזיכלו לעיה ורחמיה
לכבו ויבכו בכי נדול ולסתכלי ותולי ענים לשמי לאמשינקו לקצה
נקמת היכלו ודקר לשון נתיכה בדברי רבותי זל יחמור בדקר ויכסה
וכתי וידקו את שניהם:
לה הכבוה הלה בין ידיך: אמר שהיו הכבו לישו אנחנו משיכי
לא נעשה משמט הזה כי ארבע ליתות בד כתובי בתור סקילה ונו
ותנסקלי נה

ותנסקלי נהלי שנ כי קללת אלקי תלוי לא מלאנו כתו ולא עשו אבותינו
לישו דין זה ולא לכל חוטא שבעולי וזהו הכתו לה הכבו הלה
בין ידיך כי דרך הלוקי לקשור ידיה עלי העמו ולוקה לאחרי
ולבין ידיו כדלמורש בלה לכות ודע כי כל אותה נבואו נאמר
לאחר מעלת נוג ולנוג ולחמת כי ישובו ישראל לה כל לב ובכל
נפשם ולא יבאו לשקר ולא בשלות הבעלי ולא שידבר שקר יתעשהו
אבי ואמו בין ההוא ויכוהו עד אשר ילנע לן לעשיו הקלקלי וירא
לאחרי את לכותיו והאו אומר לה את אשר הוכתי בית לאהבי ואו לה עלה
לזה עובד הגדלה אנכי כי אד הקנני לנעורי ועו כתו ודקרוהו אבי
ואמו הנה הים לו אב ואם והים עובד אדלה ודע שזאת הנבואה
אחרונה שבנבואו ולאחר לחמת נוג ולנוג ובבואו בן בוד תהים ולאחר
לף השישי: מלאכי:
לו הכסילים אותי דבור א' לדברי הנביא ואינ לשינים כל הנבואו
ועכ הם שולי לנ איזה דבר: לנשי על לזבחי לחם לנוג וכתו
אחר או אין לי חמן בכם ולנחה לא ארצה לידכ כי ללזרח שלש
עד לבואו נדו שלי בנוי ובכל לקום לוקט לנש לשלי ולנחה
טהורה: נם בלו אומרי שלא יחמוץ ה קורבנותיכ ותמילותיכם
ולנחותיכ ונלקחו כל לה לכם ונתנלנ לנוי הארצו התשוב כי נשיל
הנביא לאנשידורו לאם קלף ה עלינ לבלת קבל קורבנותינ בעניין
שנ ואמרת בל נלנוך כלה בזינ את שלך וכתו אחר אומר הנה לתלא
והפחת אותו אמר ה לבאות והבאת נזול את הפסח ואת החולה
והבאתם את הלנחה הארצה אותה לידכ ועו כתו כי תנשון עור
לזבוח אין רע וכי תנשון פסח וחולה אין רע: הנה הודיענ לה נרחקו
קורבנות לא בעבו לעשי רעי כי אם על שהיו לקריבי בהלה חולה
וכעלת לום

ומלכות בבל ומלכות פרס ומלכות יון ומלכות רומי
ומלכות ישמעאל ומלכות אדום ומלכות אדום
ומלכות ישמעאל ומלכות פרס ומלכות בבל
ומלכות אשור ומלכות מצרים ומלכות כנען
ומלכות ארץ ישראל ומלכות ארץ ישראל
ומלכות כנען ומלכות מצרים ומלכות אשור
ומלכות בבל ומלכות פרס ומלכות ישמעאל
ומלכות אדום ומלכות אדום ומלכות ישמעאל
ומלכות פרס ומלכות בבל ומלכות יון ומלכות רומי
ומלכות ארץ ישראל ומלכות ארץ ישראל
ומלכות רומי ומלכות יון ומלכות בבל ומלכות פרס

ותקיעות ואחר כך מוסף ואחר כך תפלת מנחה ואחר כך תפלת נעילה ואחר כך תקיעה גדולה ואחר כך ויהי נועם ואחר כך ואתה קדוש ואחר כך ברוך שם כבוד מלכותו לעולם ועד ואחר כך ה' הוא האלהים ואחר כך ה' מלך ה' מלך ה' ימלוך לעולם ועד ואחר כך ואמרו ישראל ואחר כך ואמרו ישראל שנית ואחר כך ואמרו ישראל שלישית ואחר כך ה' אלהיכם אמת ואחר כך ואמרו ישראל

[illegible]

כנבלי וכמנשיהלי ולרלם לא יחלו ימים ונפש רעב פיה בימיו
ופכתו אולי פיה מנה בר בארץ ועו כתי לשלמה שלש לשמטיך לכלך
ונם ופוא לא פיה שלו שלמה ולא נקי כלך ולא פיה שלוט בימיו: שלע כי כל
לם פיו בימי שלמה פלך כתי בשלמה פעושר ופכבו ועבוד כלכי
לי כי פוא שומט את פארץ בחכלתו ובימיו פיה שלוט ושלום ושובע
מישתחת נמנ: כל ימי שלמה בני ישרל מרו ורבו ככתוב יפודם וישרל
רבים כחול אשר על שמת פיה לרוב אוכלים ושותי ושמחים:
ונם שאמר פכתו יירעוך עם שמש ולמני ירחדור דורי ופנאל על
פתמילה שתקנו לישרל ועל פקרבנו שפיו שני תמידין תמיד של שחר ותמיד
של בין פערבים לדור דורים עד ן דורו עד יפושמט כי בן יפושמט
פיה יפורם ופרשיע לעשו כבית אחאב או יתכן לוא לדור דורים
כלו לדורו עולם: כי אע"מ שחרב בה ובטלו פקרבנו יש לנו
תמילות פחת פקרבנו שחרי ונרבי ונפו מתרון יירעוך עם שמש
ולמני ירח דור דורים כלוא בעת לאת פשמש פיא תמילת שחרי ובעת
רעיית פירח פיא תמיד בין פערבים:
ויך לריו אחור חרמת עולם תן לו: אויבינ חרמונ לוא נם כנם
דברים אינ רעוי לפאל: ויאל לפם לכם שפיא אחורי פנוף פם
טחורים כך אנ פכתו: ואם כדברים פיה לו לוא ויך לריו מנים
לכם שפיא כנגד מני פנוף: ועו כי באותו עיניין ואותם לכם במלשתי
פיתם בשעם שלקחו פארון בימי עלי שפכם אותם בטחורי ובעכברי
כשפיו עכברי נכנסי כנקב ושלשין את פכרכשת ואם לתי כלמורש
בשלול ועיניינו לוכיח כי פכתו של לטם ושל לעלם לדבר בנם פעניין
כי לעלם לנ אוא ויתן לשכי עשו ותמארתו ביד לר כסניו בחרב נמלו
ולמנתיו לא תבכינם ויטשלשכן שלם וכ' ויקן כיש ה' וכ' ויך לריו

אחור חרמת עולם

אחור חרמת עולם נתן לחו ואן פעתפפיא נסתלקם ארון חגילה נפי' כקרים
ערים ובנב עיר פבפנים עד באו כוד שלמה כנו אל פיבל פ' כי כתוב
אחריו ויאמר כאפל יוסף ובנבט אמרים לא בחר ויבחר אתנבט יפוכם
אתפר תיין אגר אפב פנם כל אותו פעניין מלחמלה עלמטם ינירו אנן
פוא כאגר מירשתי ונם שאחר פכתוב ולתיין יאחר איש ואיש יוולד בם ופוא
יבונם עליין יתכן לוחר כי לאחוזת פעולם שאל פאואל ויאחר מי פוא
פחכם ואחל כמקום מלוני אינם מזכירים אלא אחד מפם מלוני פואחלף
במקום מלוני ולא יזכירו אחר עמו אבל כתיין יאחר איש ואיש חלף כפן
ונביא ועל פכל לחעלה ולנבח מכל פחריבות ונפו מ' ופוא יבונם
עליין כמו ונתנך עליין:
ארבעים נגם אקוט כדור: ואחר עם תוני לבב פם ופם לא ירעו
ורכי אגר נשבעתי באמי אם יבאון אל נחלתי מעדו מיפם לחר
כי אין לנוגאי שראל תקוה כי אין לפם מנוחה: פ תנובה כי זה לא נאחר
אלא עלדור פחכבר נעמדו ארבעים נגם במדבר ולאבאו לארץ שראל: ופמנוחה
ספיא פיא פנחת פארון כמו שנאחר ובנחה יאחר שובה פ' רכבות אלמי שראל
ובתיב כי לא כאתם עד עתה אל פמנוחה ואל פנחלה: ופחלך שלמה בנעם
שפכנים פארון לביתקש פקדנים אחר ברוך פ' אגר נתן מנוחה לעמו שראל כבל
אגר דבר לא נמל דבר א' מכל דברו פטוב אגר דבר ביד מנה עברו ופנם
מתאנו בכמה מקומות מנוחה על פתריקים נ' יבא שלום ינוחו על
מנבותם פולך נבחו: ובתיב בדניאל ואתה לך לקץ ותנוח ולעולך
לקץ פימין: ועוד בתיב ויבא עמי בנוה שלום ובמנבנות מבטחים וכולים
נאום פ' לאדוני גב לימני עדאגיה אוויביך פדום רגליך ובתיב נגבע
פ' שלא ינחם אתה כפן לעולם על דברתי מלכי צדק: אחרו נזם
נאחר על [illegible] כי לימין עליין ונגבע לו אפוא כפן לעולם על אפיה
מלך

M. T. AKADÉMIA KÖNYVTÁRA

84

457 qua

questo Libro E. del sig.r

45623

M. T. AKADEMIA KÖNYVTÁRA

questo Libro E. del sig.r Gurarie Padoua

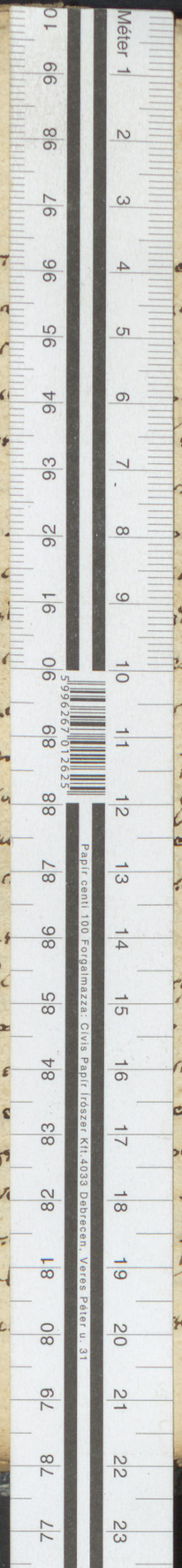

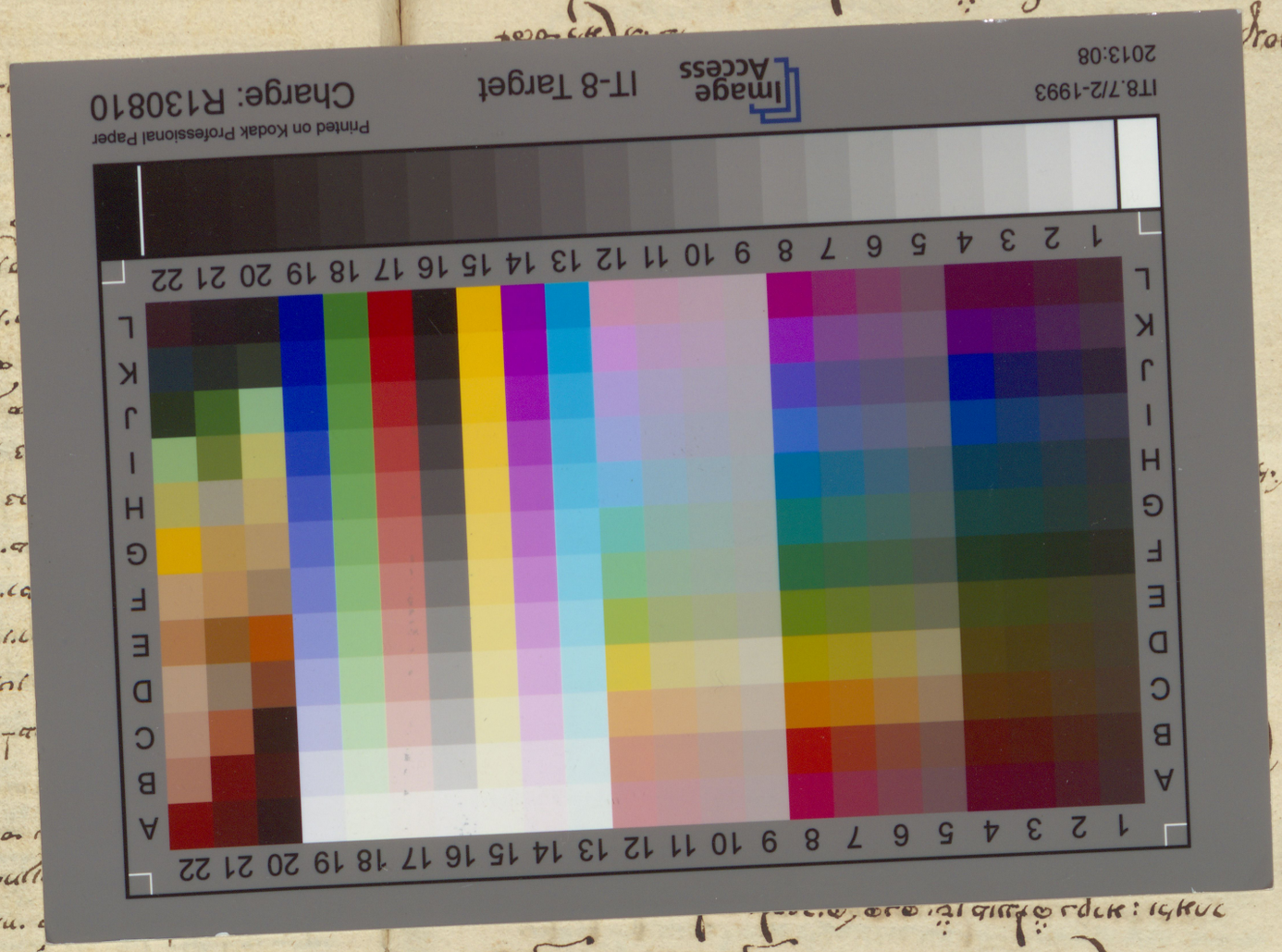

IT8.7/2-1993
2013:08
Image Access
IT-8 Target
Printed on Kodak Professional Paper
Charge: R130810

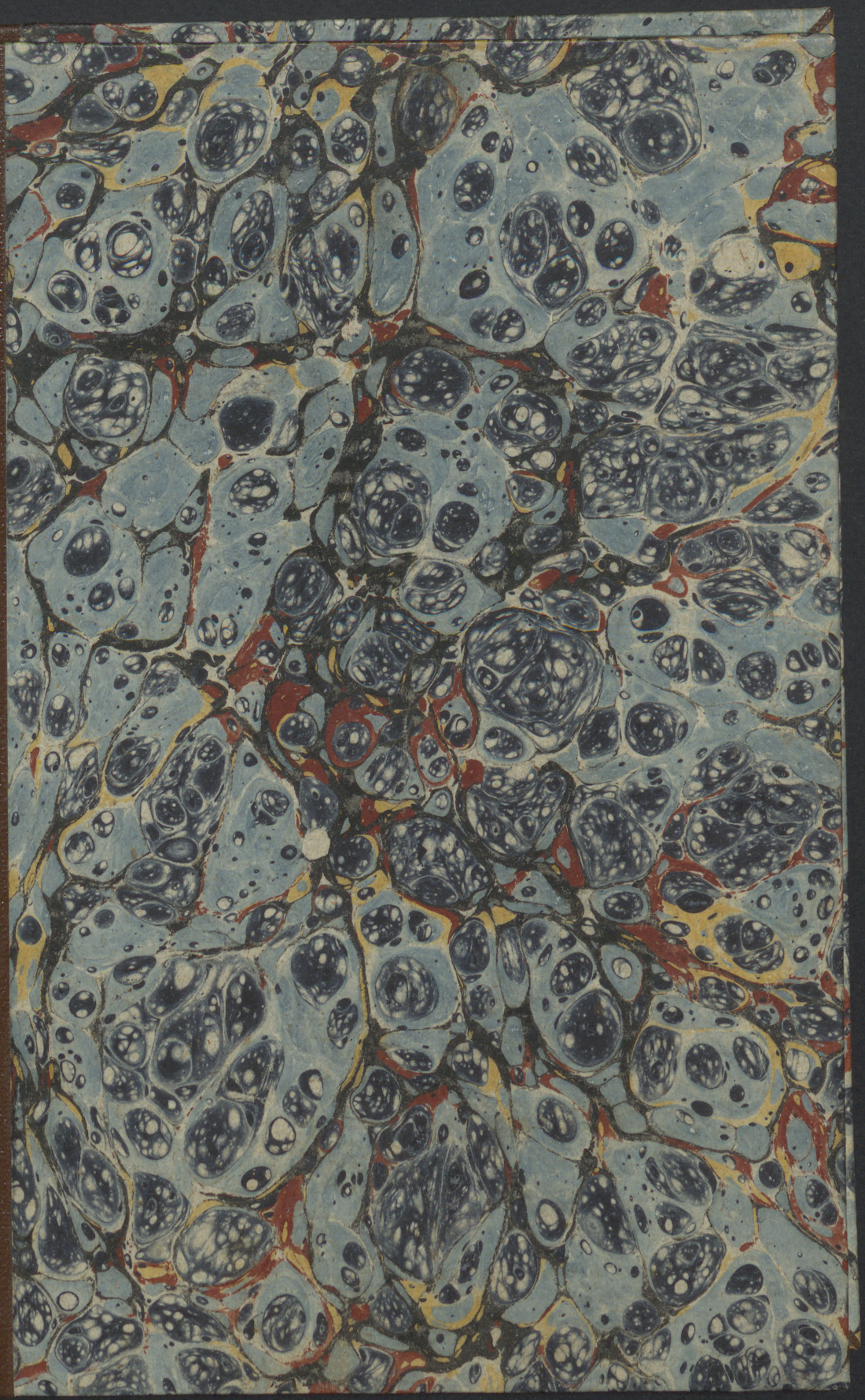

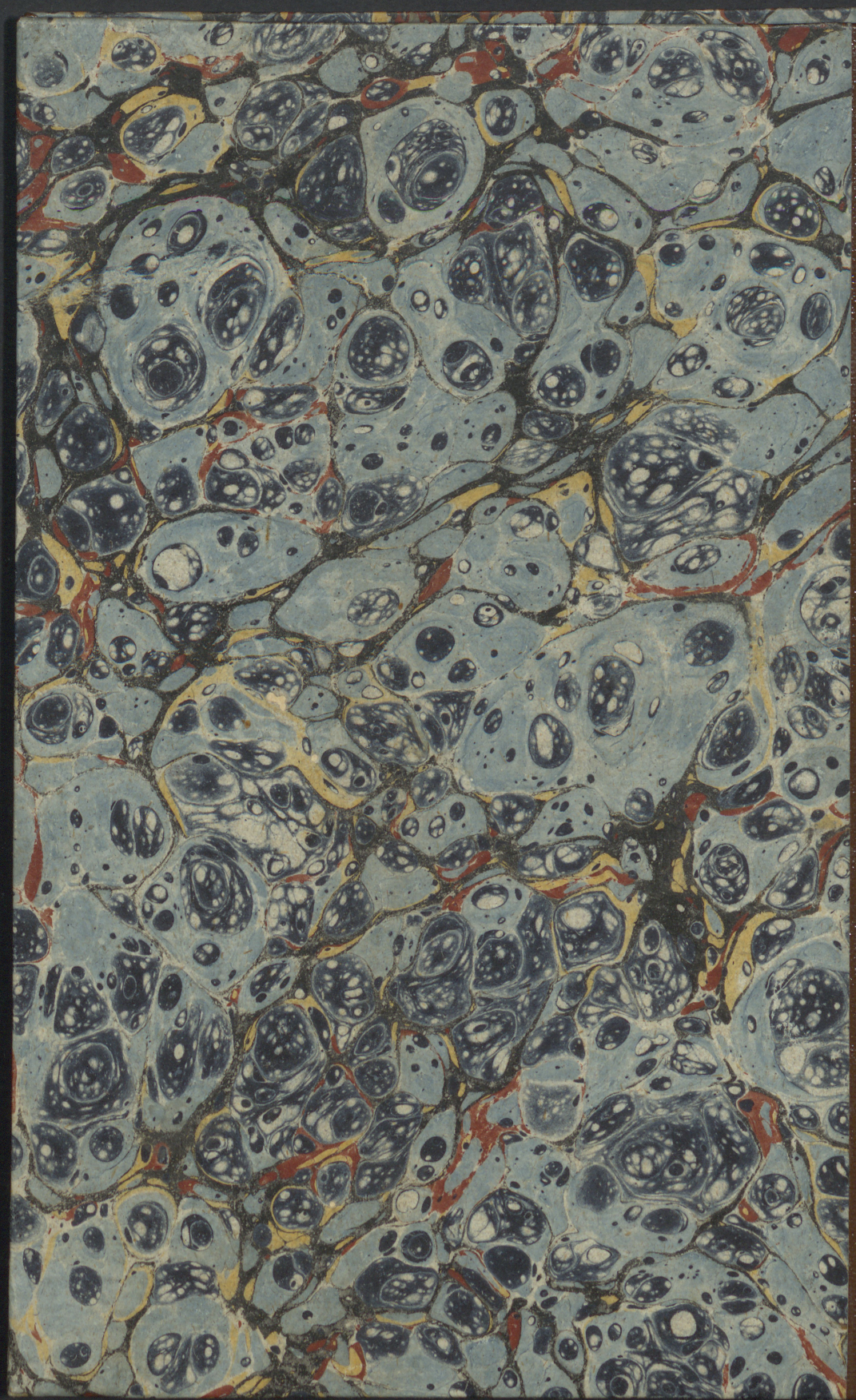
A 3

307